

● ÚVODNÍK

Naplněná naděje

„Nyní, Panovníku, podle svého výroku propouštíš svého otroka v pokoji, neboť mé oči spatřily tvou záchranu, kterou jsi připravil před tváří všech lidí, světlo ke zjevení národům a slávu tvého lidu Izraele.“
Lukáš 2,29–32

Zatímco křesťané mají celkem shodu ve slavení Velikonoc, které jsou největším křesťanským svátkem, u Vánoc tomu tak není. Někteří je slaví s velkým nadšením, někteří jsou poněkud rozpačití co s nimi a někteří je dokonce zásadně odmítají jako pohan-
ský zvyk. V nově nastudované divadelní hře „Dopis od táty“ v podání souboru Kairos II. se Bůh při zmínce o Vánocích směje a Ježíš říká hlavnímu hrdinovi, že ho může oslovovat jakkoliv, ale hlavně, ať mu neříká Ježíšku! Ať už máme vztah k Vánocům jakýkoliv, určitě jsme ale všichni rádi, že je příležitost strávit více času společně v rodinách a že máme někdy i více času na své přátele.

Podívejme se, jak narození Pána Ježíše prožívali jeho současníci. V Jeruzalémě byl člověk, který se jmenoval Simeon. Moc toho o něm nevíme. Co ale víme, že byl spravedlivý a zbožný. Na jiném místě Bible je napsáno, že pravá zbožnost znamená navštěvovat vdovy a sirotky v jejich soužení a zachovat se neposkvrněný od světa. Nevíme přesně, jak Simeon žil, ale můžeme mít alespoň nějakou představu. Víra v jeho životě měla praktický dopad.

Dále se o něm dozvídáme, že očekával potěšení Izraele. Žil v těžké době. Izrael byl okupován, vztah s Bohem byl u mnoha židů nahrazen předpisy a vnějšími projevy. Bylo mnoho důvodů k beznaději. Pokud dáme ve svém životě prostor k beznaději, začne nám tvrdnout srdce. Simeon ale měl naději. Myslím, že není náhodou, že se narození Pána Ježíše slaví v době, kdy je nejdelší noc. Stejně jako můžeme vyhlížet jaro a prodloužení dne, přineslo narození Pána Ježíše naději do budoucna. Je to otázka, kterou si můžeme položit i o letošních Vánocích. Jsme lidé naděje? Je spousta věcí, na které si můžeme oprávněně stěžovat a je dost věcí, kterých bychom se mohli bát. Ježíš přináší naději právě do situací, ve kterých lidské naděje moc není. Naše naděje by měla oslovovat lidi kolem nás a měnit atmosféru tam, kde jsme.

V Simeonově době byl Mesiáš očekáván. Vládlo kolem toho mnoho zmatených představ. Simeon ale čekal skutečného Mesiáše. Nevíme, jak dlouho to trvalo. Nevíme, jaká doba uplynula mezi tím, kdy mu Bůh zaslíbil, že uvidí Mesiáše a jeho příchodem do chrámu, kde s Ježíšem setkal. Možná jste na něco

**Bůh se narodil v lidském těle,
prožil život bez hříchu
a nakonec vzal na sebe
hříchy nás všech.**

dlouhé roky čekali. Bylo nepravděpodobné, že se to může stát. Možná jste zakoušeli pochybnosti, ale vydrželi jste. A potom se to stalo. Simeon chodil pravidelně do chrámu. Mnohokrát se tam modlil. Mnohokrát předkládal Bohu své prosby a situaci celého Izraele. Pravděpodobně někdy Bohu připomínal Jeho slib. A jednoho dne přišel a uviděl tam obyčejné miminko. Rodiče ho přinesli podle zákona, aby byl obřezán. Byl to běžný obraz, který byl k vidění v chrámu velmi často. Lidé si ničeho mimořádného nevšimli. Jenže Simeon chodil s Bohem a viděl to, co ostatní neviděli. On v tom osmidenním dítěti uviděl Mesiáše a dobrořečil Bohu slovy z úvodu článku.

Možná si někteří kolem něj klepali na hlavu. Tenhle chlapec nevypadal nijak zvláštně. Možná si stejně ťukali na hlavu vaši příbuzní a známí, když jste uvěřili v Ježíše a svůj život svěřili Jemu. Nastal skutečný zázrak. Bůh se narodil v lidském těle, prožil život bez hříchu a nakonec vzal na sebe hříchy nás všech. Bez narození Pána Ježíše by nikdy nemohlo dojít k události Velikonoc.

Kéž jsou pro nás letošní Vánoce příležitostí k zamyšlení nad tím, jak náš život ovlivnilo narození Pána Ježíše. Kéž můžeme být jako Simeon, který vydržel čekat a nakonec viděl svého Spasitele. Kéž i o nás platí, že chodíme vírou a ne skrze to, co vidíme.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Je prosinec, Vánoce „na krku“, pardon, „se blíží“, ale já ještě přemýšlím o Dušičkách. Ono to jde dohromady, narození a smrt. Na vesnickém hřbitově, kam jsem si odskočila ze svatby, bylo jako v květinářství. Nebo na svatbě. Kytky na hrobech ukazují na život – živí vzpomínají, život pokračuje. „Jediná jistota, kterou na světě máme, je, že umřeme,“ říká moudrý můj starý přítel. Ale ve-seleji: protože se „Ježíšek“ narodil a Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, můžeme i my žít věčnost v Božím království. A svatba, která je na zemi jedním z nejdůležitějších rozhodnutí mezi narozením a smrtí, ta se bude pořádat jednou i v Nebi.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

To je po sedmdesáté sedmé, co jsem vám odpustil míčkem rozbité okno. A to je naposledy!

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Sborový půst	2
Dny Dobrých Zpráv	3 – 5
Komenský	6
Výjezd maminek	8
Podzimky	9

Sborový půst

Staršovstvo KS Praha vyhláší celosborový půst na období 7. – 27. 1. 2013. V minulosti sboru jsme se zapojovali do různých půstů vyhlášených v rámci České republiky nebo byly modlitebně postní řetězy na jednotlivých regionech. Tentokrát jsme se rozhodli vyhlásit půst v celém sboru na konkrétní období.

Je nám jasné, že se všichni nezapojí plným půstem na celé období. Pro některé by to ani nebylo možné z důvodů zdravotních a dalších. Jsme ale

přesvědčeni, že každý člen sboru se může zapojit alespoň částečným

půstem a naší touhou je, aby se každý člen sboru do půstu zapojil alespoň na jeden den ve výše zmíněném období.

Nemyslíme si, že by půst byl něco, co způsobí, že by Bůh lépe slyšel naše modlitby nebo něco podobného. Někdy je to tak, že v době půstu my lépe slyšíme Jeho. Půstem dáváme najevo, že nám jde o věci, za které se modlíme a také tím naplňujeme příkaz Pána Ježíše, který o půstu svých následovníků mluvil.

V rámci půstu máme tři základní témata, za která se chceme postit. **Tím prvním**

Staršovstvo KS Praha vyhláší celosborový půst na období 7. – 27. 1. 2013.

je osobní nalezení svého místa v Těle Kristově. Mnozí ho známe a můžeme se ujistit, že jsme Bohu rozuměli dobře. Ti, co ho neznají, mohou od Boha uslyšet, co je pro ně připravené. Znat své místo v Těle Kristově a vůbec Boží vůli pro svůj život je pro nás klíčové. **Druhým tématem je prosba o nové vylíčení Ducha Svatého na celý sbor.**

V Bibli čteme, že Bůh při některých příležitostech znovu naplnil církev svým Duchem. Nejednalo se o křest v Duchu, ale o nové napl-

nění. Toto nové naplnění mohlo být z různých důvodů a vyvolalo různé věci v církvi. Věříme, že i my potřebujeme nové navštívení a nové povzbuzení. **Třetím zá- měrem půstu je probuzení.** Nechceme se smířit s tím, že stále většina našeho národa směřuje do věčné smrti. Probuzení v národě předchází probuzení v církvi. Chceme se dát Bohu k dispozici. Víme, že probuzení je svrchovaný Boží zásah a že ho nemůžeme vyvolat. Současně chceme dát Bohu najevo, že po probuzení toužíme a chceme udělat to, co je na nás.

Je možné, že na některých regionech bude přidáno nějaké konkrétní téma, které se týká regionální situace. V zásadě ale chceme zůstat u témat, která jsou dosti široká a u kterých věříme, že jsou v Božím srdci a že se týkají každého z nás.

Prosím, abyste před Pánem zvážili míru svého zapojení. Těším se na to, co s námi Bůh bude dělat.

*Za staršovstvo KS Praha
Lubomír Ondráček*

Změny ve vedení KS Praha

Martin Čunek rezignoval na funkci staršího sboru v souvislosti se svým odstěhováním mimo Prahu. Zůstává dále členem sboru (bude mít dvojí členství), protože z pracovních a osobních důvodů bude do Prahy dojíždět.

Martin sloužil ve sboru mnoho let. Starším sboru se stal ještě na regionu Sever před založením regionu Palmovka. Na regionu Palmovka sloužil jako starší po celou dobu jeho trvání a mnoho let byl pastorem regionu. Děkuji Martinovi za jeho službu a přeji mu požehnání v dalším životě a také nalezení svého místa v Těle Kristově v novém sboru.

LO

Prohlášení k partnerským vztahům členů sboru s neobrácenými lidmi

Poměrně záhy po vzniku sboru jsme došli k tomu, že křesťané mají navazovat partnerské vztahy a následně manželství pouze s lidmi, kteří přijali Pána Ježíše jako Spasitele a Pána. Toto vyjádření se objevilo např. v prohlášení o významu manželského vztahu a při dalších příležitostech. Protože jsme ale nikdy písemně nevyjádřili, proč si to myslíme, vydáváme toto prohlášení.

Manželství je první instituce, kterou Bůh ustanovil ihned po stvoření člověka. Na mnoha místech se vyjadřuje nepřímou i přímo k tomu, s kým mají příslušníci jeho lidu (ať už Izraele v době Staré smlouvy nebo církve v době Nové smlouvy) uzavírat manželství. Ještě před vznikem izraelského národa Abraham v 24. kapitole První Mojžíšovy nařizuje, aby si Izák vzal ženu z příbuzenstva (24,3–4), nikoli z pohanských národů. Dále po vzniku izraelského národa Hospodin opakovaně zakazuje sňatky mimo starosmluvní Boží lid (např. 1M 28,1–2; 5M 7,3; Nesprizňuj se s nimi, nedávej svou dceru jeho synu a neber jeho dceru pro svého syna).

Následky porušení tohoto příkazu byly příčinou těžkostí Božího lidu a Božích soudů (Sd 3,6; Ezd 9,10–15; Neh 10,30–31; Neh 13,23–29).

Pán Ježíš se k této problematice nikde nevyjadřuje, ale Pavel se jí zabývá. V 1K 7,12–13 řeší otázku manželství, kde je jeden věřící, a povzbuzuje věřícího, aby pokud je to možné, s nevěřícím zůstal. Zjevně se to ale netýká uzavření manželství, ale situace, kdy už manželství existuje – pravděpodobně uvěřil jeden z manželů až v době manželství nebo jeden z manželů odpadl. Ve stejné kapitole ve 39. verši řeší otázku sňatku vdov a zde jasně píše, že se mají vdát jediné „v Pánu“, tedy za křesťana. Nelze předpokládat, že by pro svobodné bylo jiné pravidlo. V 1K 9,5 Pavel uvádí, že všichni apoštolové mají věřící manželku a že i on s Barnabášem by si mohli věřící ženu vzít.

Ve 2K 6 píše Pavel obecně o vztazích a zdůrazňuje, že bychom měli mít užší vztahy s křesťany než s nevěřícími. Ve 2K 6,14 (Nebud'te zapřaženi do cizího jha s nevěřícími. Neboť co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké je společenství světla s tmou?) to píše velmi silně. Pokud toto slovo lze vztáhnout obecně na vztahy, jednoznačně platí i pro manželství. V Ef 5,31–32 Pavel nazývá manželství „velkým tajemstvím“, v němž vztah muže a ženy má odpovídat vztahu Krista a církve. Tento Boží

plán manželství nelze naplnit s neobráceným člověkem. Manželství s neobráceným člověkem naráží také na praktické problémy – účast na sborovém životě, výchova dětí, hospodaření rodiny, priority a hodnoty rodiny. (Mk 3,25; 1K 2,14; 1K 3,16; Ef 2,1–2)

Z těchto biblických míst (výčet není úplný) docházíme k přesvědčení, že znovuzrozený křesťan nemá uzavírat manželství s neznovuzrozeným člověkem. Pokud se i někdo domnívá, že jeho partnerem má být někdo, kdo se zatím neobrátil, nechť s navazováním vztahu počká až do chvíle, kdy se dotyčný obrátí. Máme velmi špatnou zkušenost se situacemi, kdy věřící začal chodit s nevěřícím, a ten „uvěřil“ proto, aby o vztah nepřišel.

Pokud nějaký člen sboru začne s nevěřícím chodit, chceme mu sloužit a povzbuzovat ho, aby takový vztah ukončil. Pokud tak neučiní a vstoupí s ním do manželství, považujeme to za důvod k vyloučení ze sboru, protože jsme přesvědčeni, že takový krok není v souladu s jeho smlouvou s Kristem a také je špatným svědectvím jak pro jeho partnera, tak pro další lidi.

Starší KS Praha přijali toto prohlášení na svém setkání 13. 10. 2012

● AKTUÁLNĚ

Výroční shromáždění

Jednou ročně konáme na regionech výroční shromáždění, kde zhodnotíme, co se dělo v minulém roce, zamyslíme se nad tím, co je před námi, je možné položit otázky a přinést návrhy a také je to příležitost projevit vděčnost Bohu za to, co nám dal. Není to samozřejmě jediná příležitost k dotazům a diskuzi a určitě je dobré se obrátit na starší a další vedoucí, kdykoli je potřeba. Jenže je hodně věcí, které nejsou tak akutní, že by s nimi někdo přišel a tak je výroční shromáždění dobrou příležitostí. Stejně tak i vděčnost máme projevovat pravidelně, ale toto

roční ohlédnutí je mimořádnou příležitostí.

Ve středu **12. prosince od 18:00** se sejde-me ve sborové budově, abychom hodnotili minulý školní rok z hlediska celého sboru. Budeme se více věnovat společným a speciálním službám a bude možno hovořit o tématech, na které se nenarazí na jednotlivých regionech. Můžeme si připomenout společnou stavbu, kterou jako KS Praha budujeme a vzdát Bohu chválu za to, co udělal a vyprošovat požehnání pro to, co připravuje. Pojďme to udělat společně.

Lubomír Ondráček

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

ZAČÍNÁME
V LEDNU 2013

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

24. 1. – 25. 4. 2013

vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8

● ZE ŽIVOTA SBORU

První den

Nová hra divadelního souboru Kairos II Dopis od táty je volným přepisem bestselleru Chatrč. Zpracování muselo být opravdu volné, aby nebyly problémy s copyrightem. Přes různé odlišnosti a vylepšení se ale knižní předlohy drží docela věrně. Muž, jehož dcerka byla před časem brutálně zavražděna (hraje ho Vláďa Vácha, který také napsal scénář a který hru režíroval), odjíždí na základě zvláštního pozvání na chatu v horách, kde k vraždě došlo. Tam se setkává s třemi, vlastně čtyřmi, osobami Boží Trojice. Jsou to normální lidé, kteří ale zjevují Boží lásku, vedou muže se zraněným srdcem k poznání této lásky, k tomu, aby odpustil vrahovi, a aby změnil vztahy k členům své rodiny.

Bůh-Otec je starší cikánka (skvěle ji zahrála Zdenka Brázdilová), kterou v závěru nahrazuje starší muž (Zdeněk Paulus). Duch svatý je trochu potrhá dívka Ruach (Zuzana Hunalová, podle mě nejlepší herecký výkon). Ježíše, který při nočním rozhovoru pod hvězdnou oblohou hlavního hrdinu zlochtá (to je třeba prvek navíc oproti knize, podobně je hra oproti knize dokořeňována konverzačním humorem), si provokativně věcně a civilně zahrál Jirka Bešta. Hra se zabývá otázkou zla, viny i proměny lidského života. To jsou silná témata. Autor předlohy nemá jasno v otázce soudu. Jeho Bůh v něm připomíná boha z Čapkovy povídky

Oplatkův konec, boha, který nikoho nesoudí. Bohu, jak ho zjevuje Bible, tato poloha ovšem neodpovídá, Bohu, který soud miluje, Bohu, který nevybírávě zatočí se svými nepřáteli. Jsem rád, že scénář tento rys, který autor knihy Bohu přiřknu, ponechává bez opravy. Představení Boží lásky je v knize i ve hře naléhavé a bezprostřední (teologická nesprávnost na tom nic nemění). Do očí mi vstupovaly slzy, Boží láska je opravdu nádherná... Ze všech her souboru Kairos II (jsem fanda a viděl jsem všechny) podle mě Dopis od táty nejsilněji zprostředkovává evangelium. Mám pár lidí, které chci na hru pozvat.

Tomáš Dittrich

Hlavní hrdina (druhý zleva) stoluje s Bohem.

Trojediný Bůh v podání Zuzky, Zdenka a Jirky (vlevo) a Znárodný Zuzkou, Zdenou a Jirkou (vpravo)

● ZE ŽIVOTA SBORU

Druhý den

Druhý den festivalu byl jediný program mimo Salesiánské divadlo, a to v KC Novodvorská. Jako pořadatelé jsme měli trochu obavy, jak lidé najdou toto místo, které není přímo na metru, ale zase Fyzikální show Tomáše Tyce snad dokáže přilákat své příznivce i na tak odlehle místo (omlouvám se lokálním patriotům, kteří jsou přesvědčeni, že Novodvorská je středem Prahy). A tušení nás nezklamalo. Na toto představení si našlo cestu kolem 230 diváků, často celých rodin nebo i školních tříd. Děti byla zhruba polovina. Ale i mnozí dospělí a dospívající si nenechali ujít zajímavé pokusy a zanícené vyprávění profesora Tyce. Program byl opět trochu jiný, než v předchozích letech, viděli jsme nové věci z oblasti optiky, Tomáš kouznil s kapalným dusíkem (a lehce si o něj popálil prst), mluvil o proudění vzduchu, magnetismu, povrchovém napětí atd. Nemohly chybět ale ani osvědčené „koušky“, jako jsou

Profesor Tomáš Tyc v akci.

vířivé prstence kouře, které Tomáš posílal nad hlavami diváků nebo jimi bořil pyramidu z plastových kelímků. S klukovsky jiskřícíma očima vykládal o tajích fyziky a snad i ty nejhorší žáky přesvědčil o tom, že může být tento předmět zajímavý. Neopoměl zmínit ale i svůj postoj jako vědce-křesťana k živému Bohu jakožto Stvořiteli.

Vláša Vácha

Třetí den

Na začátku představení jsme se ve vtipném „jakoby úvodu“ dozvěděli něco málo o Komenském. Pak už nás Poutník, Všudybud a Mámení provázeli Komenského labyrintem světa. Doufám, že „ráj v srdci“ se u mnohých dostavil potom. Marčík diváky svou skoro staročeštinou vtáhnul do děje, probudil představivost a hravost a zároveň nám napěchoval „do hlavy“ závažné otázk

ky o životě – světě. Na konci představení, při několikanásobné děkovačce, se Víťa rozprávěl trochu o sobě, ale i to bylo součástí dobré zprávy. Skromný velký herec, kočovný komediant se nám světil, že jede tentokrát

po představení domů a jak se těší! A my, diváci, jsme také šli domů, přičíst si znovu Labyrint světa a ráj srdce.

Nanda

Vláša uvádí Vítu Marčíka.

Čtvrtý den

Na koncertu skupiny Oboroh byla příjemná, komorní atmosféra. Přes nízkou účast „kluci“ z Oborohu nic neošidili – v jejich případě je už tradičně výborné vystoupení jistota, na kterou se dá sázet. Beze strachu lze pozvat a profesionální kvalitou uspokojit i náročnějšího diváka, kterému skupina servíruje s citem i dravem tak staré texty, jakými jsou starozákonní Žalmy. Autorské melodie vynesou na povrch celou hloubku textů, otevírají v člověku jeho vlastní hledání a touhu po Bohu, kterému patří a se kterým sdílí všechna hnutí duše – od bolesti přes doufání a obdiv, až po radostný smích. Tím Oboroh nepřináší nic menšího, než vědomí, že existuje Bůh, který nás nejen vidí, ale kterému na nás záleží a se kterým lze žít vztah. Další písně z repertoáru se s tímto poselstvím neruší a je z nich cítit klidná jistota stejně, jako hravost. Moc jsme si to užili a v rámci týdne „Dny dobrých zpráv“ byla skupina Oboroh výborná volba. Potvrdil mi to i pozvaný nevěřící host a bylo vidět, že má o čem přemýšlet ☺.

Jitka Chalupová

Pátý den

Pátek patřil rockově laděnému koncertu pražské kapely Cítová záležitost, kterou mnozí jistě známe z celosborových shromáždění, kde občas hraje. Písně většinou z vlastní tvorby zpívali střídavě Milan Pokorný a Pavel Kalous, několik písní s kapelou zazpívala i manželka jednoho z pořadatelů Eva Bubiková. Svižný koncert byl prokládán někdy až trochu dlouhými proslovky Pavla Kalouse, nebo v sobě zkrátka neuměl zapřít kazatele, nebo vtípky, které někdy chápali asi jen členové kapely. Diváků nepřišlo moc, ale některé z té asi sedmdesátky, která do Salesiánského divadla dorazila, zvedla hudba ze sedadel a tančili v postranních uličkách. Celkově byl koncert vydařený, hudebně dobře zvládnutý, texty písní jasně vyjadřovaly živý vztah s Bohem. Jen je trochu škoda, že

ozvučení nebylo příliš dobré, textům nebylo moc rozumět, kytary bručely, což bylo v tišších pasážích slyšet, občas se dokonce ozvala vazba, což by se profesionálnímu zvukaři stávat nemělo. I tak ale muzikanti sklidili mohutný potlesk a dostali dokonce i nějaké to kvítí, což na rockových koncertech nebývá úplně zvykem.

Vláša Vácha

Šestý den

Geshem znamená déšť. Kapkám deště dopadajícím na žíznivou zemi někdy jemně a tiše mrholíc a někdy se silou celkem slušného lijáku, se podobá zpívání skupiny uzavírající letošní festival Dny dobrých zpráv. A stejně osvěžují i mě. Zpívají spirituály, zpěvy z Taizé, gospel y i židovské písně a to v krásném podání vícehlasů bez nástrojů. Je na ně opravdu skvělý pohled ne proto, že by to byli modelové a modelky jako vystřižení ze žurnálů (mimořadně, takoví mě zas až tak neberou). I když musím uznat, že úpravnost a elegance těm několika hezkým ženám a mužům bezpochyby ani trochu nechybí, to, co mne oslňuje, je pokorná radost a pokojné nadšení, zračící se jim ve tvářích, pohybech a znějící v jejich sytých a příjemných hlasích. Jistota a přesnost, s jakou zpívají, přestože nejsou profesionálové, dává tušit mnoha hodinám precizního nácviku, ale na jejich úsměvech je vidět, že tahle práce je pro ně zároveň zábavou a občerstvením.

Z textů je patrné, že autoři písní i zpěváci, kteří je vybrali a zpívají, znají Boží dobrotu a vděčnost za ni, touží jít cele za Ním

a nechávat se použít: „Pošli mne, Ježíši...“. Melodie jsou známé a tak se k nim dobře přidává alespoň tichým pobrukováním nejen ve chvílích, kdy dirigent Marek Šlechta nevtíravě a zábavně zapojuje obecenstvo.

Mám tu výhodu oproti ostatním divákům a posluchačům, že k libým pocitům z Geshemovského zpívání, které by už tak byly dostatečně povzbuzující, mám na Markovo nadšení pro tento druh hudby více než milé vzpomínky z doby, kdy jsem se seznamovala se skutečností, že Bůh nejenom, že existuje a lidé, kteří v něj věří, nejsou žádní hlupáčci, ale statečné a zajímavé osobnosti. Navíc je to někdo, kdo právě mne miluje. To ke mně promlouvalo z písniček, z nichž některé jsem podle melodie znala a Marek a pár nadšenců je tehdy zpívali ve skalách.

„Úžasnému talentu Marek Šlechta“, usmívám se a trochu slzím nad jedním ze zápisů v notýsku, který mi sloužil jako „cancák“. Pro neznalé terminologie – „cancák“ je speciální zápisník ušlechtilých vandráků, kam si zapisují takzvané „cancy“ z ušlechtilého vandrování, kde potkávají jiné ušlechti-

lé vandráky a žádají také je, aby svůj „canc“ zapsali i do jejich „cancáku“. Přičemž výměna „canců“ probíhá povětšinou při loučení ve vlaku či na nádraží. Nu a tento Markův „canc“ patřil k těm, jež tehdy sedmnáctiletou trochu zamindrákovanou ušlechtilou vandračku povzbudil k napsání ještě několika písniček. Byly to písně mudroslovné, nacpané poetickopatetickými slovy moudrosti, o které jsem tehdy věděla ještě o něco méně, než dnes. Někdy si trochu říkám, zda jsem tehle dar tak trochu nezakopala tím, že jsem ho nerozvíjela. Nevím. Možná ano anebo možná má všechno svůj čas. Co ale vím jistě je, že mi Bůh dal šest jiných skvělých darů, které mám tu čest rozvíjet. „Teď už ho nemůžeš vyhodit, protože je můj“, řekla mi nedávno nejstarší z těchto „dárčků“, když jsem měla pocit, že bych se měla zbavit věci, jež mě příliš svádí nostalgicky se šfouřit v minulosti. Nojo, vždyť jsem jí ho vlastně dala. Občas se jí tedy vloupu do pokojíčka a chodím si v notýsku listovat a usmívat se a trochu slzet nad vzpomínkami na mé „ušlechtilé“ časy. Tak to na mě nikomu neříkejte!

Katka Hu

Co budoucnost?

Zeptala jsem se Vládi Váchy, který letos festival Dnů Dobrých Zpráv organizoval a Luboše Ondráčka, jednoho z dalších organizátorů:

Co tě přesvědčilo dělat 6. ročník DDZ?

V. V. Myslím, že se ukázalo, že si festival našel své diváky a je o něj zájem. To je dost dobrý důvod pro to v dalších ročnících pokračovat.

L. O. Tak vedení sboru ještě nevyhodnotilo tento ročník a proto ještě nebylo oficiálně rozhodnuto o dalším ročníku, ale osobně pro pokračování jsem. Vzrůstá účast, úroveň, zvládneme dobře organizačně a akce není ani nadměrně finančně náročná. Je spousta oslovených lidí a je to myslím i kvalitně strávený čas pro členy sboru při křesťanské kultuře. A k tomu moc často příležitost nemáme.

Dal 5. ročník nějaký impulz ke změnám pro příští rok?

V. V. Určitě bychom chtěli nějak jednoznačněji vysvětlit systém prodeje lístků. Poměrně hodně lidí se letos na nás obracelo s žádostí o rezervaci vstupenek na určité dny. Vstupenky na DDZ jsou ale neadresné, neprodávají se na konkrétní den a už vůbec ne na jednotlivá místa v sále. Rezervace tedy systémově nejsou možné. Pokud chceme udržet nízkou cenu vstupenek, což bychom rádi, pak nelze na tomto systému nic měnit. Je ale potřeba na webu DDZ a asi i na plakátech jasně tuto záležitost vysvětlit.

L. O. Jsou různé nápady, ale většinou zjistíme, že realizace není až tak jednoduchá a přínosná. Takže já v tuto chvíli o ničem zásadním nevím.

V čem je podle tebe hlavní přínos DDZ?

V. V. Jsem rád, že se nám daří držet pestrost programu, kdy si každý může najít to své. A také se daří zvát nevěřící přátele, kteří by pravděpodobně na nějakou církevní akci nepřišli. Tady ale jdou na kulturní program a navíc mohou poznat, že křesťané jsou normální a umí dělat kvalitní hudbu či divadlo.

L. O. Příležitost k odpočinku a obohacení pro křesťany a možnost pozvat naše zatím nevěřící známé a příbuzné. Festival myslím také mění pohled na církev. Zatím nevím o lepší proevangelizační akci, kterou bychom dělali.

Budou opět před festivalem jednou týdně modlitebni?

V. V. Tak určitě ☺. To je asi zatím největší slabina přípravy festivalu a docela mě mrzí, že účast na těchto modlitebních je velmi ní-

zká. Přitom věřím, že bez duchovní modlitební přípravy nemůže mít festival takový dopad, jako kdybychom opravdu promodlili průlom. Tak třeba před příštím ročníkem se budeme modlit více. Také je docela přínosné, že jednotlivé modlitebni vedlí střídavě vedoucí zapojených sborů, takže každá modlitebni byla trochu jiná, měla svou vůni.

L. O. Myslím, že modlitby jsou důležité a bez nich se nehne. Ovšem účast byla skutečně nízká, protože ze všech tří sborů se nás scházelo cca 20. Je to ovšem širší problém. Modlitba stále nemá v našem sboru důležitost, jakou bych si přál. Takže uvidíme, jak to udělat nejlépe, ale modlitbu určitě nevypustíme.

Jak a v čem se projevuje spolupráce na DDZ se dvěma pražskými sbory?

V. V. Věřím, že i to, že se do přípravy zapojí více sborů, je důležitým duchovním signálem. Křesťané mohou, chtějí a musí spolupracovat. Na tvorbě programu se podílí Stašek Bubík, sbor CBH má organizačně a i finančně na starosti minimálně jeden den. Petr Sikora a další lidé z 1. sboru AC se zase podílí na organizační modlitební přípravě. Také se členové těchto sborů podílí na propagaci a zvání hostů. Doufám, že se nám podaří zapojit i další sbory, bylo by skvělé, kdyby se povedlo pro 6. ročník získat ke spolupráci alespoň jeden další sbor.

L. O. Myslím, že spolupráce funguje bez problémů, je to obohacení a snad také budeme postupně zvládat více programů současně. Můžeme společně udělat více, než každý sám a také spojit obdarování. Ostatní sbory jsou silné v tom, v čem my jsme třeba slabší a naopak.

KOMENSKÝ

JE DVOJÍ PONAUCENÍ PRO NÁS Z TĚCH HRŮZ:

Abychom věděli, že vše, co se protíví naší přirozenosti a našim lidským plánům, co nás limituje, omezuje, osekává a vede k zármutku a k trápení, je pro nás potřebné. Především proto, že je to Boží nástroj použitý na nás, kterým Bůh sleduje pro nás svůj, sobě známý cíl. Stlačuje nás, svazuje, svírá, tak že i naši nepřátelé a zlí lidé, dokonce i ďábel sám se na tom podílí. Bůh sám nás skrze ně souží, protože oni jsou v tom procesu kázně Božím lisem a kleštěmi.

Lis je takový nástroj, který o sobě nemůže toto lisování konat sám od sebe. Záleží na lisaři samotném, co vkládá do toho lisu, a jak silný tlak a na jak dlouho chce vyvinout. Tomu rozuměl Jeremiáš, protože cokoliv rozlícení nepřátel konali, vše to nyní Bohu přičítal. Tomuto jednání rozuměl i Job, protože byl oloupen od Kaldejských, Sabejských, od větru, hromu, od ohně. Od samého ďábla byl oloupen a uveden do děsného žalu. Job přesto všechno vyznal, že chválí Boha. Tomu rozuměl i David, protože když mu Semei zle nadával a jeho proklínal, řekl ke svým lidem: „Nechte ho, to Hospodin mu přikázal.“ Podobně všichni svatí měli tento postoj a povědomí, když sledovali často i nepřijemné Boží skutky a věděli, že se má konat to, co učí Bůh (viz Izaiáš 10. kap.). Například viděli skrze nepřátelského Assyrského krále, který na ně útočil. Boží prut a hůl, sekeru a pilu. U Jeremiáše čteme, že Bůh nazývá Babylon svým kladivem k rozrážení národů. (Jerem 51. kap.)

Také i my rozumějme, že nynější naše trápení, problémy, tlaky okolností skrze války, krádeže, různé útisky, vyobcování, skrze zdražování, hladomory, vězení a různé ukrutnosti, které se dějí našim tělům a duším, nejsou nic než Boží tlaky. Mějme vědomí, že to nekoná nikdo cizí. Bůh to dopouští. (Řím 8,28)

Učme se skrze to rozsuzovat proč a z jakých příčin Pán Bůh to vše vkládá na nás. Jestliže řemeslník používá svůj lis či kleště, zná důvod k jejich použití. Stejně tak Bůh tisíckrát lépe ví, proč tím tlakem, jímž nás svírá, musíme procházet. Jeho velká vyvýšenost a prozřetelnost je vysoko nad všechny lidské záměry v tomto konání. Bůh nekoná nic z žertu či nerozumu, když lidi uvádí do svého lisu okolností. Činí to pro svou a naši potřebu. Každý řemeslník, když vkládá nějakou věc, materiál do lisu a kleští, dělá to kvůli tomu, aby té věci nějak posloužil, ji zformoval, aby byla tím, čím má být podle jeho představy a cíle (vínem, olejem, briketou, dřevotřískovou deskou, knihou). Dělá to pro svou potřebu a pro potřebu té věci. Tím získá pro sebe výsledek a z toho plynoucí

užitek. Podobně i Bůh sleduje naším křížem, tlakem, svým a náš užitek

My lidé obecně býváme roztržití, nezřízení v žádostech, nestřízliví, nenasytí, nezkracení ve svých vášních. Jsme hrubí v obecenství s jinými, necitliví, sobečtí, drsní, nesvorní. Jsme vůči druhým neoblomní a rohatí. Když to shrneme, jsme jako ty rozházené hadry, ve větru poletující sláma, plevy či piliny, „lezoucí na různě“. Boží plán je, abychom byli pobožní, pokorní, soustředění, střídmi, navzájem jemní a pokojní, svorní a jednotní, navzájem se milující. Máme být oblečení a opásáni duchovním ovocem a ozdobeni různými ctnostmi. Avšak jsme více činní v tom, co bylo výše jmenováno. Jsme jako ta rozházená sláma, rozptýlení ve svém myšlení a zmatení v duši. Proto nás musí Pán Bůh držet v kleštích a vkládá do lisu, aby se naše srdce stlačila do jednoty a aby bylo zabráněno vlající bujnosti a divokému kmitání. Jistě pod křížem a tíží okolností dochází k našemu zkracení a k vnitřní soustředěnosti.

Toto je Boží úmysl s námi lidmi, abychom byli vycvičení Jeho slovem a řádem, uvádění k dobrým ctnostem, které nám budou potřebné ve věčném nebi a ve věčném obecenství s Bohem.

Takovému zaměření se uhýbáme přirozenou bujností, vrtkavostí a zatvrdilostí. Máme myšlení pokřivené podivnou motivací, takže jak Boží i lidská práce neprobíhá dobře a má špatné výsledky. Proto nás musí Bůh vzít do kleští, lisů a do různých svorníků. Potom se může uplatnit Boží seker, hoblík, dláto, pilník a kladivo, aby bylo naše srdce dobře zformováno. Výsledek takového jednání ukazuje, že v Božím zármutku a soužení, skrze výstrahy, napomínání, sliby či pohružky docházíme k porozumění Božím záměrům s námi.

Protože jsme Boží viníci, chce mít z nás Hospodář Bůh užitek. To se projevuje skrze naše radostné chvály, přimluvy, modlitby a klanění. Zažehne se v nás láska, která plápolá vzhůru, takže se ve velebení na Pána Boha stále rozpomínáme. Jej vzýváme, nebo k Němu vzdycháme a lkáme. To je ta výsledná šťáva, která má z našich srdcí vytékat v proudu a napájí Boží srdce.

To vše, když ze sebe neradi vypouštíme, dává Bohu podnět, aby užil svého nástroje, který to vše z nás vytlačí a uvolní, jako vinou šťávu. Není tak suchého života, který by nevydal pod tlakem zbožnou vláhu modliteb, sténání, pokud Bůh použije svůj lis.

Konečně chce Bůh, abychom se stali Božím listem, psaným všem lidem, který není potíštěný tiskařskou černí, ale duchem živého Boha na deskách našeho srdce. (2Kor. 3,3) Boží vůle je, aby z nás zářilo vědomí věčnosti a poznání Božích tajemství. Bůh to do našich srdcí vkládá buď čtením Božího slova, nebo

jeho výkladem. Avšak bez tlaku kříže se Jeho slovo v nás neujímá. Proto řekl Sirach: „Kdo není prozkoušen v pokušení, co zná?“ Také David vyznal: „Je pro mne dobré, že jsem pobyl v trápení, Hospodine, abych se naučil tvým ustanovením.“ (Žalm 119,71)

DVOJE NAPOMENUTÍ K TRPĚLIVOSTI:

První napomenutí spočívá v tom, abychom věděli, že všechno trápení a soužení na nás vkládá Pán, ve své radě pro náš užitek, a abychom je nesli pokojně. Kdyby měl hrozen rozum, neměl by důvod ke hněvu, když jej vinař tlačí v lisu, protože by jinak nemohl dojít k užtku. Podobně dřevo, sklo, kámen či železo by se nehněvaly, když je dělníci vkládají do lisovacího zařízení.

Což teprve my bychom se měli vzpouzet Boží věrně lásce a láskyplné práci s námi?

Odstupme od takového smýšlení vzpoury. Buďme rádi, že na nás laskavý Bůh koná práci a obírá se s námi a že při nás koná to, co je pro Něho a pro nás potřebné.

VYČKEJME ČAS

Trpělivost také spočívá v tom, abychom si nestýskali a nenařikali, nereptali. Abychom nepochybovali o Boží dobrotě, když je ten tlak kříže dlouhý. Protože tento vyměřený čas slouží k formování zmíněné užitečnosti. Kdyby vinař nebo lisař oleje jen na chvíli zatáhl lis, vyteklo by málo vína či oleje a zbytek by se v nedolisovaných hroznech či semenech zkazil. (Napůl vylisované víno zkysne, a nedolisovaná semena žluknou.) Proto musí zmíněné plody být tak dlouho ponechány v lisu, jak je potřebná doba dle zkušenosti lisařů. Často lisař vyvíjí ještě větší tlak skrze šrouby, aby z lisovaných plodů ddostal všechnu šťávu. To patří k dovednosti vinařů a řemeslníků. Nechme tedy i my Nebeského Mistra, aby nás tlačil jak dlouho chce, kudy a kam chce, pokud je to Jeho vůle. Jsme přeci Jeho dílo. Neboť lisaři náleží rozhodovat o délce a tlaku v procesu lisování a neměli bychom mu v tom bránit sami vyměřovat.

K POKÁNÍ

Druhé napomenutí je, abychom konali pokání a nechali se proměňovat ze zlého k dobrému. Tak jako lisař a vinař ponechává plody v lisu a neuvolňuje tlak předčasně dokud dle svého uvážení dosáhne toho, pro co se rozhodl. Tak i nás Pán z tlaku neuvolní, dokud u nás nepozná nápravu, kterou sleduje.

Nejlepší cesta z trápení a tlaku je, abychom v pokoji setrvali v kleštích a abychom přijali a snášeli všechno Boží hoblování, pilování, ohýbání a ochotně je přijímali. Máme pozorně sledovat své srdce a vkládat do něj Boží slovo a vydávat hojně slzy, modlitby a vzývání. Také proměňovat vnitřní vášně v ctnosti.

*Dokončení příští rok ☺
převod do současného jazyka
provedl Václav Lamr*

Sedmihorky, regionální výjezd Severu

Poslední zářijový prodloužený víkend jsme mnozí z nás strávili na společném pobytu v autokempu Sedmihorky. Kemp se nachází zhruba něco přes hodinu cesty autem z Prahy (což bylo pro nás jistě příjemné), v těsné blízkosti romantických pískovcových útvarů Hruboskalska. Zatímco někteří využili k ubytování chatiček, jiní bydleli v místních stanech s podsadou nebo měli stany vlastní. Byli jsme tak rozptýleni na poměrně velké rozloze mezi ostatními hosty kempu. Ale na společných aktivitách jsme se vždycky nakonec zvládli nějak domluvit. Kladem myslím byla čistota v celém areálu i klid v nočních hodinách, na který dohlížela ostraha. Mnozí z nás ocenili také výbornou svíčkovou, guláš nebo borůvkové knedlíky v místní restauraci. Hlavní náplní byly dva společné výlety, ten první do oblasti Valdštejna, na druhý jsme se vypravili v sobotu auty do okolí Kozákova. Společně jsme obdivovali podzimně vybarvené stromy a nádherné pískovcové skály. Děti hrály cestou různé hry a dva naši psi se na výletech opakovaně zcela nekřesťansky poprali. Zbytek času jsme trávili v areálu různými aktivitami – ping pongem, minigolfem či beachvolejbalem. Jednoho otužilce jsme dokonce přistihli i při koupeli v rybníce. Nevýhodou se zprvu zdálo být zejména to, že

nemáme k dispozici žádnou shromažďovací místnost. Ale počasí nám přálo, a tak jsme mohli oba večery příjemně posedět u ohně, hrát na kytaru, povídat si a opékat různé dobroty. Specifickou kouzelnou atmosféru pak měly obě ranní modlitebny na pláži

u rybníka. Myslím, že v situaci, kdy mnozí z nás váhají, zda se účastnit sborové dovolené (třeba proto, že jsou zvyklí trávit obvykle dovolenou jinak a týden jim připadá dlouhý), může být takováto dvou – či třídní akce ideální příležitostí, jak pobýt s ostatními lidmi ze sboru ještě jinak nežli na nedělních bohoslužbách. Já osobně bych nejspíš jela příště na podobnou akci znovu.

Katka Knopová, region Sever

Zprávy z Východu

Tentokrát bych se s vámi ráda podělila o události, které se na našem regionu odehrály v říjnu. Hned druhou neděli jsme měli speciální shromáždění, kdy jsme si připomínali slova, která nám Bůh řekl. Promítali jsme prorocký nášeho regionálního modlitebně prorockého týmu a vrátili jsme se i k prorockému sborového prorockého týmu, který nám před několika měsíci sloužil pod vedením Miloše Kačírka. Poté jsme se modlili za naplnění těchto slov. V další části, po odchodu dětí na jejich shromáždění, jsme Boha chválili a očekávali na Jeho jednání s námi. Každý jak chtěl – někdo stál, někdo seděl, někdo chodil, jiný si šel pro modlitbu, dalšího zase Bůh za někým poslal se svým slovem. Byl to nádherný čas. Bůh k nám mluvil, povzbuzoval nás a uzdravoval. Jedna sestra měla velké bolesti zad, které po modlitbách ustoupily a už se nevrátily. Následující neděli jsme mohli slyšet několik svědectví a radovat se z nich. Už se moc těšíme, až podobné shromáždění uspořádáme znovu ☺.

Další událostí je čtení Božího Slova na Palmovce, které se velmi vydařilo. Přestože se ke konci týdne velmi ochladilo a Prahu zasypal první sníh, v neděli vysvitlo sluníčko a přilákalo posluchače. S několika z nich jsme si mohli povídat, jedna sestra se i modlila za syna jedné posluchačky. Po-dařilo se nám také rozdat asi sto pozvánek na Dny dobrých zpráv.

Zuzka Mourková, region Východ

Kurz duchovních darů

Protože kurz o používání duchovních darů ve sboru probíhá už po druhé, poptala jsem se na „ovoce“ dvou pastorů, Oty Kunzmanna a Miloše Poborského.

Ve tvém regionu byla na jaře praxe Kurzu duchovních darů. Jak tato praxe probíhala?

O. K. Návštěva a praxe členů Kurzu duchovních darů se uskutečnila 17. června. Miloš Kačírek měl nejprve slovo o bázni před Bohem a našem radostném srdci. To samo o sobě bylo velice silné poselství.

Pak následovala vlastní služba. Miloš Kačírek nám přečetl slova a obrazy, které členové týmu přijali na modlitbách pro náš region. Následoval blok chval, při kterém se absolventi kurzu modlili (na základě Božího vedení) za jednotlivé členy regionu a hosty.

M. P. Praxe kurzu duchovních darů proběhla na regionu Jih během bohoslužeb v neděli 24. 6. Bohoslužby se zúčastnilo odhadem asi 10 účastníků kurzu. Po chvalách a času, který byl určen ke hledání Pána a očekává-

ní na Jeho slovo, kázal Joel Staab – Getting out of the Boat (Výjít ven z lodi). Povzbudivé kázání, které vedlo k životu v Boží závislosti a očekávání na Boží jednání. Během bohoslužby jednotliví frekventanti kurzu přijímali prorocká slova, která byla zachycena v mp3. Jsou k dispozici v sekci kázání webu regionu Jih.

Doporučil bys také ostatním regionům pozvat si kurzisty?

O. K. Ano

M. P. Kurzisty bych určitě doporučil. Písmo nás vyzývá, abychom prorockými nepohrdali, a abychom je uměli rozsuzovat. V obojím můžeme vyrůst pouze praxí.

Jaké tato služba měla následky (myslím pozitivní)?

O. K. Bylo pro nás velice důležité a po-

vzbudivé vidět a slyšet, že o našem regionu Bůh ví. Jelikož by bylo chybou toto poznání ztratit, rozhodli jsme se, že si slova a obrazy, které se týkají celého regionu, budeme průběžně připomínat. Děláme proto speciální shromáždění, na kterých si promítáme a připomínáme slova a obrazy, které o našem regionu mluví a také se za jednotlivá prorocká modlíme v rámci modlitebně – postní stráže, kterou za region drží někteří regionální vedoucí.

M. P. Asi nejsilnější k nám mluvilo prorocké „Prasklý strop“ a „Jste v bunkru“. Podstatou prorocké bylo, že chvály mají být slyšet nejen v sále, ale také na prostranství před KC Novodvorská. Na základě toho jsme uspořádali po několika střed (červen-červenec) chvály a písně na přání, které jsme hráli na veřejném prostranství před kulturákem. Pravdou ale je, že odezva kolemjdoucích byla malá a žádný hlubší rozhovor jsme s lidmi nenavázali.

poptala se Nanda

● JAKÉ TO BYLO

Víkendový výjezd maminek s dětmi

Jeden zářijový víkend obsadila ubytovnu Sokola Dobřichovice početná skupina maminek a dětí. I když to byla akce naší sborové skupinky maminek, která se schází již přes rok pravidelně každý čtvrtek na Žertvách, chvílemi to vypadalo jako sjezd abiturientek maminkovských výjezdů po 20 letech. Složení účastnic bylo velmi pestré. Od mladých maminek s prvním dítětem, maminek s dvěma, třemi dětmi, až po maminky bez dětí, protože ty jejich odrostlé ratolety by tato akce už nezajímala ☺.

O program se postarala Jana Frantíková, organizačně vše výtečně zvládala Petra Dostálková a na kytaru při chvalách nás doprovázela Věra Ondráčková. Celým víkendem v jednotlivých blocích programu se střídalo téma: Žena jako Boží dcera, jako manželka a jako matka. Janino vyučování bylo hodně postaveno na příbězích a těch má ona opravdu nepřebernou zásobu, včetně těch, co zažila letos v létě s manželem v daleké cizině. Mohly jsme se inspirovat jejími zkušenostmi s Božím jednáním a poselství o tom, že Bůh nás miluje takové, jaké jsme, že nás povede, že nám odpouští naše nedokonalosti, že nás může povzbudit, potěšit a pak i vyslat do služby, promlouvalo do srdcí nejedné z nás.

Sobotní dopolední program, při kterém nás mnohdy přehlušovalo skandování diváků na volejbalovém turnaji probíhajícím ve ve-

dlejší tělocvičně, vystřídal výborný oběd a po něm výlet do nedalekých lesů. Sluníčko nás hřálo, příroda se barvila do zářivých podzimních barev a tak nás neodradilo ani šplhání strmým údolím do kopce s kočárky, ani mírné bloudění, kdy turistická značka zmizela neznámo kam ☺.

Večer byl věnován chvále, modlitbám a sdílení se o konkrétních problémech, které nejedna z nás řeší. Před nedělním dopoledním programem jsme ještě s dětmi musely vyzkoušet netradiční prolézačky, houpačky a kolotoč, který byl na dětském hřišti hned u ubytovny a pak jsme, vyvětrané a protáhnuté, mohly poslouchat vyučování o tom, jak být dobrou mámou. Jak v autoritě, kterou u Boha máme, bojovat o naše děti, „stát na hradbách a vracet boj k bráně“. Jak s Bohem hledat strategii tohoto boje, jak řešit konkrétní výchovné problémy. Bylo by toho ještě hodně, co bychom chtěly probrat, ale čas se naplnil a po obědě jsme se už rozjížděly do svých domovů.

Po celý víkend jsem mohla zažívat v praxi to, k čemu nabádá apoštol Pavel: „aby starší ženy vyučovaly mladší ženy v dobrém...“. I když to pro mnohou maminku, která tam byla s jedním nebo více dětmi, nebylo jednoduché, věřím, že si odnášely v srdci povzbuzení a chuť do dalších bojů, ať už jako žena – Boží dcera, manželka nebo maminka. *Jiřka H.*

Sborová skupinka maminek

Zveme všechny maminky s dětmi na setkávání s dalšími křesťanskými maminkami, kde nechybí biblické vyučování, chvála, modlitby a sdílení se s ostatními. **Scházíme se každý čtvrtek od 9,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23, Praha 8, v 1. patře v prostorách nedělní.**

Kontakt na vedoucí skupinky:

Petra Dostálková, 775 032 932,
petus.dostalkova@gmail.com

Stejná řeka, aneb znovu na „maminkách“

„Jdu krajinou, krok za krokem...“ zní mi v uších písnička jedné kapely, kterou mi doporučila moje nejstarší holčička (no, víte už jí je devatenáct, ale stejně je to moje holčička). Vyrazím z nádraží v Dobřichovicích a mám v mysli mapku, kterou jsem si „vy-googlila“ a důkladně prohlédla, než jsem se dala na cestu. Cestu vlakem jsem zvládla s kočárkem v pohodě, všude bezbariérový přístup. Jemně přší, kolkolem tma jak v pytli, takže z okolní krajiny nevidím lauter nic. Zpívám „v jazyku“ pořádně nahlas, není tu totiž nikdo, před kým bych kvůli tomu byla v rozpacích či ho tím rušila, pohoršovala, udivovala. Mám dvě jistoty: první – Bůh je se mnou, druhá – jdu správným směrem.

Těším se. Po letech znovu pořádá Jana Frantíková se svojí už dospělou dcerou Petrou výjezd pro maminky s dětmi. Z požeňnání, které mi na „maminkách“ bývalo dopřáno, jsem vždy čerpala ještě dlouho a dlouho. Říká se, že člověk nevstoupí dvakrát do stejné řeky. I tehdy byl výjezd maminek pokaždé jiný. Avšak hojnost požeňnání, ta byla stejná výjezd od výjezdu. A jak se později ukáže – rozhovory se skvělými osobnostmi a sounáležitost při procházce, kde jsme nakonec spojenými silami provláčely „nekočárkovou“ cestou i maminky s kočárky a kde jsme šikovně zabloudily, abychom se v pravou chvíli potkaly s další „maminkovskou celebritou“, hloubka moudrosti při kázáních Jany Frantíkové, která mi znovu pomohla pevně stát ve svém skvělém a náročném úkolu a zároveň obdarování, totiž rodičovství a manželství; dobrý pocit z toho, že si mě Bůh možná použil pro něčí povzbuzení – inu když Pán Bůh dopustí, dokonce i Hunalka spustí; smích – spoustu smíchu až do velmi pozdních nočních hodin a to vtipům, z nichž některé smí slyšet jen dámy v dámské společnosti – i tohle maminkovské víkendování je v tomto smyslu tak trochu stejnou řekou.

Takže – Všetaty? Ale ty na té mapce přeci... „Tak se hezky otoč miláčku, jdi zpátky na nádraží a pak na druhou stranu. Ten most přes řeku máš o dost dřív, než je vzdálenost do Všetat,“ naviguje mě můj na mě zmatky zvyklý manžel mobilním telefonem. Ve své jistotě, že jdu správným směrem, jsem se tedy poněkud mýlila. Po výstupu z vlaku mi nedošlo, že při cestě do podchodu jsem se otočila a v domnění, že jdu po směru jízdy vlaku, jsem se vydala v jejím protisměru. Vlastně mi to připadá docela vtipné. Jdu krajinou krok za krokem, tlačím kočárek, v němž spí moje nejmladší holčička dešťovým spánkem a alespoň můžu o něco déle svobodně hulákat k Hospodinu. Na místo dorážím pět minut před začátkem večerního programu. Tak akorát na to, abych si hodila věci do pokojíku. Pro mě potvrzení toho, že ve své první jistotě jsem se nemýlila.

A ještě něco. V neděli nám Jana čte žalm 121. První text, který jsme spolu učili první z našich dětí. Nakonec nám žehná stejným požeňnáním, jakým mi poprvé požeňnal můj tehdy budoucí manžel na dobrou noc, když se za mnou přijel podívat na tábor: „Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdarí tě pokojem.“ *Katka Hu*

● JAKÉ TO BYLO

Podzimky – Setkání mládeže v Kutné Hoře

Na konci října, během podzimních prázdnin, jsme byli my mladí, jako už každý rok, na jedné mládežnické akci v Kutné Hoře. Byli jsme ubytováni v naprosto luxusních prostorech tamnějšího gymnázia. Bylo nás tam cca 120, ale klidně by se nás tam vešlo tak 10x víc. Po pravdě jsem snad nikdy neviděl školu jako je tahle. Mají 2 tělocvičny, posilovnu, bazén, horolezeckou stěnu, leguána, dobré kuchařky, které dobře vaří-no prostě paráda! Každý den jsme byli spolu, sportovali, měli jsme na výběr z plno workshopů a seminářů, ve kterých se vždy mluvilo na nějaké konkrétní téma a každý večer jsme vždy měli společný program s chválami, slovem a skupinkami, ve kterých jsme se společně sdíleli a modlili. Kdo někdy byl na nějaké akci s mládeží, tak by mohl říct, že na tom není nic zvláštního. Pro mě byl ale zajímavý předposlední den.

Místo dopoledních workshopů jsme všichni vyrazili do ulic a udělali jsme si takové evangelizační dopoledne. Někdo se šel modlit do centra města, někdo šel evangelizovat nebo číst bibli na náměstí a my, tedy i já, jsme šli do LDN (léčebny dlouhodobě nemocných). Vlastně ani pořádně nevím, proč jsem se do téhle skupiny přihlásil. Prostě mě to tam nějak táhlo. Kdybych ale věděl, jak to bude vypadat nebo probíhat, tak bych z toho s největší pravděpodobností vycouval. Pán Bůh si to však našťastí zařídil tak, že když už jsem si uvědomil, do čeho jsem se to dostal a snažil jsem se nějak zdrhnout, tak už nebylo kudy. V tu chvíli jsem to samozřejmě jako moc velké požehnání nebral, takže to nebylo nic moc. Na místě jsme se rozdělili do skupin po 2-4 lidech a bylo nám řečeno, že budeme chodit do pokojů a říkat úplně cizím, často sotva slyšícím, vidícím a vůbec sotva žijícím lidem o Ježíši. Po tomto ohlášení u mě následovala již už zmiňovaná vlna zoufalství a totální bezmoci. Nicméně společná modlitba nám nějak záračně dodala odvahu, takže jsme se „směle“ vydali vstříc

našemu velkému dobrodružství. Nejednalo se o rozhovor (někdy spíš monolog) jsme vedli s hluchými, chromými nebo často úplně ne-

vnímajícími lidmi, proto to dobrodružství. Říkali jsme jim evangelium, četli z Bible a za některé se dokonce i modlili. Na začátku jsme byli dost vystrašení, ale postupem času nám Duch Svatý dodával odvahu. Byli jsme povzbuzeni z toho, jak si nás Bůh používá – bylo to super. Už jsme se připravovali k odchodu, ale s naší skupinkou jsme si na poslední chvíli řekli, že zkusíme ještě poslední pokoj. Vešli jsme a seznámili jsme se s jednou moc sympatickou paní. Scénář byl vlastně stejný jako u všech před tím, až na to že jednomu z nás přišlo, že bychom se jí nakonec měli zeptat, jestli by taky nechtěla mít odpuštěné hříchy, být zachráněna ze smrti a přijmout Pána Ježíše. Nechápu, že nás to nenapadlo dřív. A co se nestalo, ona řekla, že moc ráda. Takže naše výprava, na začátku plná ustrašených zoufalců, skončila tím, že jsme se vraceli jako hrdí Boží synové s vědomím toho, že Bůh si může použít úplně každého, i nás a Boží království má o jednu členku navíc – JUCHÚÚÚ!!! Ještě v tu chvíli přijala Pána Ježíše za svého Pána a Spasitele. My jsme jí na závěr požehnali, dali Bibli a vesele se vraceli zpátky domů.

David Bukáček, region Palmovka

● NA CO SE DÍVÁME

Sólista

Filmy, které „stojí“ jen na výkonu dvou herců, moc nemusím. Obsah je často v takovém případě nevalné úrovně.

Sólista je ale velmi světlou výjimkou. Ve vedlejších rolích vystupuje celá řada kvalitních herců, ale výraznější roli zde má už jen Catherine Keener, která zde hraje bývalou manželku a šéfovou Steva Lopeze (Robert Downey Jr.).

Novinář Steve Lopez je špičkou ve svém oboru. Jeho články se těší oblibě u veřejnosti a mají pozitivní dopad i na místní politiky. Ale i vlivem internetu čtou lidé tištěnou verzi novin méně, počet výtisků klesá a Lopez je tak pod neustálým tlakem při výběru a shánění témat pro psaní.

Jednoho dne se při procházce městem seznámí s bezdomovcem, který si vybrnkává Beethovenovy skladby na housle o dvou strunách. Zjistí jeho jméno a ověří si, že jde o bývalého geniálního muzikanta. Napiše o něm článek do novin, který se setká s obrovským ohlasem. Mezi tím Steve pokračuje v rozkrývání pohnutého

ho životního příběhu schizofrenií postiženého Nathaniela Ayrese (Jamie Foxx.) Ten pro něj postupně přestává být jen materiálem pro noviny a navazuje s ním přátelský vztah. Rozhodne se mu pomoci při návratu na koncertní podium a jde za svým cílem zpočátku bez ohledu na skutečnou potřebu Nathaniela. Po několika konfliktech začne zjišťovat, že právě přátelství, které duševně postižený houslista nejvíce potřebuje, je úplně o něčem jiném, než o prosazování vlastních představ a ambicí do života toho druhého. Stevova vnitřní proměna se odráží i v jeho postupně uzdravujícím se vztahu k bývalé manželce.

Režisér Joe Wright natočil toto hudební psychologické drama v r. 2009 podle skutečného příběhu. Vztah Steva a Nathaniela, který tvoří jeho dějovou páteř, je v něm zobrazen uvěřitelně, bez zbytečných patetických kudrlinek a působí velmi přirozeně. Sólista byl pro mě nejen kvalitním a příjemným vyplněním volného času. Vedle estetického zážitku se opět posunula moje hranice chápání o přátelství a pomoci našim bližním.

Na ČSFD jen těsně nedosáhl hranice 70%. To je u filmu s podobnou tematikou velký úspěch. DVD lze sehnat v internetových obchodech v cenovém rozpětí 170 – 240 Kč.

Pavel Rosecký

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

ZAČÍNÁME
V LEDNU 2013

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství,
možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Kdy: **24. 1. – 25. 4. 2013**

vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a hosté

Chvály: Jiří Bešta

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

1)	24. 1.	Ze smrti do života
2)	31. 1.	Nový život, křest
3)	7. 2.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	14. 2.	Bible – Boží slovo
5)	21. 2.	Jsmo spravedliví, nebo hříšníci?
6)	28. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	7. 3.	Každý den s Bohem
8)	14. 3.	Modlitba
9)	21. 3.	Odpuštění
10)	28. 3.	Uzdravení z nemoci
11)	4. 4.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	11. 4.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	18. 4.	Co je to církev?
14)	25. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

Stánek uctívání

Máme potěšení pozvat vás na „Stánek uctívání“ – 42hodinovou chválicí a modlitební stráž, která proběhne od **4. 1. 2013 od 18:00 do 6. 1. 2013 do 14:00** ve velkém sále KS Praha na Žertvách 23.

Smyslem této akce, která se v Praze bude konat již podruhé, je společně pozvednout korouhev, stát ve chvalách před Božím trůnem, vzdávat chválu Otci, modlit se za Prahu i za celou naši zemi a být si v tom vzájemně povzbuzením a inspirací. V nepřetržitě službě modliteb a chval se po celou dobu konání budou v dvouhodinových intervalech střídát pozvané chválicí týmy. Kromě českých skupin přislíbilo účast i několik účastníků ze zahraničí – očekáváme hosty ze Slovenska a Polska, ale možná dokonce i z Běloruska a Srbska. Součástí „Stánku uctívání“ budou také dva sobotní semináře, které se budou konat v malém sále KS Praha. V 10:00 proběhne seminář „Budování postoje výtvarného uctívání“.

Druhý seminář, který proběhne v 16:00, se jmenuje „Prorocký tanec“ a povedou jej Helena Šabatková a Dorota Herok. Jsme vděční, že v Praze bude moci znovu proběhnout taková akce, a těšíme se na pořízený společný čas ve chvalách a uctívání. Vyvyšování Ježíšova jména nad naší zemí chápeme jako jednu z největších výsad a zároveň i jako jednu z nejdůležitějších povinností, kterou jako Boží děti máme. Je to pro nás čest, a proto chceme společně směřovat k plnosti povolání být králi a kněžími.

Za organizátory Mirek Hoblík a Světlana Vránová

SEMINÁŘ O VÝTVARNÉM UCTÍVÁNÍ

Sobota 5.1. 2013
10:00
v malém sále
KS Praha,
Na Žertvách 23

Trochu teorie a praxe:
- identita umělce
- čas na uctívání Pána kreativně
(kreslení, malování, lepení látek...)
- prorokování si výtvarně
- vlastní pomůcky vítány.

Seminář proběhne v rámci „stánku uctívání“ -
non stop chval od pátku 4.1. do neděle 6.1.
Povede Josefa Potfajová

SILVESTR S VEČERNÍČKEM

Kdy: 29. 12. 2012 – 1. 1. 2013 (Od soboty ráno do úterý večer.)

Kde: V Tašovicích. Ty se nacházejí mezi Karlovými (ne Karlíkovými) Vary a CHKO Slavkovský (ne Řáholecký) les.

Cena: 1050 Kč pro přihlášené do 18. 12. 2012
1250 Kč pro přihlášené do 26. 12. 2012

Přihlašování: Přes www.mladezpraha.kaes.cz/silvestr-2012. Cenu uhrad převodem na účet 250538364/0300, VS 6021024, jako SS udeji své datum narození (DDMMRR). Přihlášen jsi ode dne doručení přihlášky i platby. Po přihlášení dostaneš (od chytré kmotry lísky) email s dalšími údaji jako např. s místem a časem srazu a návratu.

S sebou si vezmi spacák a karimatku (zapomeneš-li je, nepomůže ti ani kouzelné sluchátko), přezůvky, teplé oblečení (pokud nemáš kožich jako Mědové) a sněhuvzdorné obutí (na venkovní hry a výlety), průkaz zdravotní pojišťovny, Bibli, cukroví (aby měl Pučmeloud z čeho uždibovat), brusle jako měl Pingv (bude-li velký mráz), saně či boby (nikoli boby a bobky, pouze boby) a hlavně převlek za svou oblíbenou večerníčkovou postavu. (Nebor si běžky, sjezdovky ani snowboard.)

Soutěžní otázka: Pokud na silvestru odevzdáš správnou odpověď na otázku, kolikrát večerníček během své zhlky vyhodí noviny, a tvá odpověď bude vylosována, získáš odměnu (jako Maxipes Fik v dostizích).

Kontakt: Šimon (ne ten od Penelopky, nýbrž) Dittrich (773 573 383)
mladezkspraha@gmail.com, www.mladezpraha.kaes.cz

Mládež
KS Praha

Pořádá Křesťanské společenství mládeže o. s.
ve spolupráci se sborem Křesťanské společenství
Praha za podpory Magistrátu hl. města Prahy.

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

NABÍZÍM DÁRKOVÉ KUPÓNY

NA MASÁŽ / klasičnou,

regenerační, sportovní

vhodné jako dárek k Vánocům,
narozeninám...

kontakt: Miloš Padevět,
tel.: 737 856 332

e-mail: milos.padevet@seznam.cz
www.mobilni-masaze.vz.cz

Aglow

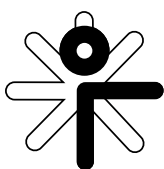
14. 12. 2012

Mluví: Renata Vaňková

setkání jsou i nadále
v 18:00 hodin

v Soukenické 15, Praha 1
v kavárně.

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Šestá
Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!
Narozeninová párty
9.12. v šest hodin
Ortenovo náměstí 34
škola TGM
Praha 7
Vstup zdarma
Tance a scénky
Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309

ZVEME VÁS NA SEMINÁŘ
PROROCKÝ TANEC

Sobota 5.1.2013 v 16.00

Budova KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8

Slovem a svědectvím budou sloužit

HELENA
ŠABATKOVÁ
z Čech

DOROTA
HEROK
z Polska

Seminář pro všechny, kdo touží skrze tanec
dávat průchod svému prorockému
obdarování.

Seminář proběhne v rámci „Stánku uctívání“ – nonstop
chval od pátku 4.1. od 18.00 do neděle 6.1. do 14.00.

Ahoj.

Je ti 12–15 let a jsi rád s kamarády?

Pojeď s námi na vánoční výjezd

DO STŘEDOVĚKÉ HLÁSKY.

Kdy se jede? 14.–16. 12. 2012

Sraz: V pátek v 15:50 na Hl. nádraží před
pokladnami.

Přihlaš se do 12. 12. 2012.

Návrat: V neděli v 15:39 tamtéž.

Co s sebou: 400 Kč, karimatku, spacák,
teplé oblečení, kartáček a pastu, Bibli (kdo
má) a malý dáreček.

Kontakt: Jana Bukáčková 777 614 496
www.mladezpaha.kaes.cz

Pronajmu pěkný slunný byt 2+KK ve vilce se zahradou v Praze 4 –
Lhotka. Byt je částečně zařízený – lednička, pračka, koberce, popř.
nábytek. Pouze křesťanům. Cena je 8 000 Kč až 9 000 Kč dle počtu
osob včetně energií. Kontakt: 773 797 928; 775 633 144

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

2. 12. KD Ládví 15:00
Chvály: Vinesong
Kázání: John Watson

18:00 KONCERT – VINESONG

6. 1. 2013 KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Báčka
Kázání: Lubomír Ondráček – Má nějaký smysl se postit, i když se mně nechce?

24. 12. VÁNOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
10:00, Na Žertvách 23, Praha 8

17. 12. SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
9. 12. bude shromáždění společné s CB Rajská Zahrada od 10 hod. v Galerii 14, nám. Plk. Vlčka 686 **30. 12. nebude shromáždění**
Počet členů: 24/11/15

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7. **30. 12. není regionové shromáždění na Ortenově nám.,** je možné připojit se k shromáždění na Palmovce v 10:00
Počet členů: 109/18/46
Vstup: Milan Dobruský
Výstup: Radek a Iva Zadákovi s dětmi (přestup do ČCE Český Brod)
Křty: Jakub Rosecký, Luisa Černochová

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nov. Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 49/5/22
Vstup: Petra Macurová

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 51/3/28

STŘED

Vedením pověřen: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 99/14/41
Vyškrtnutí: Josef Slunéčko
Výstup: Ester Hrubá
Vstup: Marie Elen Ruzicka, David Vavřík

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Martin Čunek, Tomáš Dittrich
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 88/17/28
Pokřtění: Andrea Hanzlíčková (1974), Michal Strejc (1993), Marek Hauptmann (2003), Jan Havel (2003), Samuel Sýkora (2004)
Vstup: Daniel Dittrich, Michal Vadlejš

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 36/1/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 73/11/17
Vstup: Jaroslav Rada

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.
Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 6. 1. 2013

